

lade gjælde, naar man strax ved den nye Anstalt indfører de Tavler, som man allerede nu er kjender for rigtigere og er bestemt paa at indføre ogsaa ved den ældre, saa at Identiteten da indtræder. Thi om nogle Aar ved den ældre Anstalt at indføre nye Tavler, som man ansaae for rigtige, og lade den nye Anstalt vedblive at benytte andre mindre rigtige, vilde dog ikke gaae an og vilde ligesom stride imod, hvad der er antydet i Lovforslagets § 16, ved hvilken Paragraph vi forresten maae bemærke, at en mulig Urigtighed i de til Grund lagte Dødelighedstavler og de derefter beregnede Tarifer, naar ikke en meget stor Feil tænkes begaaet, som nu ikke vel kan begaaes, ikke vil lade sig paavise om 5 Aar.

Kun ved fuldstændige Tarifer, der omfatte alle væsentlige forudsatte Tilfælde, vil det være muligt at danne sig en sikker Forestilling om, hvorvidt de i §§ 4 og 5 omhandlede Forandringer i de oprindelige Forsikringsvilkkaar kunne tilstedes uden enten at føre til Vilkaarlighed eller Klage derover (hvilket især maa befrygtes ved § 5) eller at udsætte Anstalten for aldeles ubillige Tab, hvilke ville kunne indtræde, naar den, for hvem Dødsudsigten imod tidligere Forventning er rykket nær, forlanger Fremsskyndelsen af en opsat Capitaludbetaling i Livstilfælde og derved tilintetgjør den for Anstalten indtraadte gunstige Chance.

Det næste Stykke, hvorom det forekommer os, at større Klarhed og Overblik maatte være tilstede ved Lovens Vedtagelse, for en stor og maaffee for største Delen ikke ved Bestemmelser i selve Loven, men ved Bilag, der oplyste, hvad der var paataent, og at intet Væsentligt var overseet, er de i § 9 omhandlede reglementariske Bestemmelser og Planer. Specielt henlede vi Opmærksomheden paa, af hvilken overordentlig Bigtighed, men tillige af hvilken ikke ringe Uanskelighed, Bestemmelserne om Virkningen af Reiser udenfor Landet og af Deeltagelse i Krig ville være ved en Anstalt, imellem hvis Interessenter deels forhaabentlig vil findes en Mængde Søfolk (det er i det Ringeste en Klasse af Arbejderbefolkningen, der i visse Aar let kan lægge Lidt tilside, naar den faaer Opfordring og beqvem Afgang dertil, og som siden ofte høilig behøver at have gjort det), deels en

endnu større Mængde i Tilfælde af Krig kan komme til at drage ud som Menige eller Underofficerer.

Et Hovedpunkt, med Hensyn til hvilket det efter vor Formening er ligesaa umuligt at blive staaende ved Lovforslagets lakoniske Korthed som for et Udvalg at foreslaae aldeles nye tilfredsstillende Bestemmelser, er Anstaltens Bestyrelse, der foreslaaes overgiben en eneste Embedsmand uden nogensomhelst anden Begrænsning eller Betyggelse end den, der skal ligge i hans Ansvarlighed for Finantsministeren, medens Bestemmelserne om, hvorledes Capitalerne skulle frugtbares og hvorledes Controlen med den administrerende Directeur skal føres, ere af yderste Bigtighed.

Forfaaer vi man med Hensyn til Control med Directeuren vil berolige sig ved den i § 16 omtalte Opgjørelse af Anstaltens Risiko hvert femte Aar, da er herved at bemærke, at imellem hver saadan Opgjørelse kan indtræffe store Misligheder, at Opgjørelsen af Anstaltens Risiko i Genhold til Bøgerne ingenlunde indeholder en Prøvelse af hele Forretningsførelsen, især hvis denne omfatter Capitalbestyrelse, og endelig, at en sand og paalidelig Opgjørelse af Risikoen vil være forbunden med et overordentlig besværligt og omfattende Arbejde, naar den skal foretages af Mænd, der forresten Intet have med Anstalten at gjøre og ingen Indflydelse forud have havt paa dens Bogføring.

Endelig tilstaae vi, at det ikke har været os muligt efter Lovforslagets § 13 at gjøre os en saadan tydelig og bestemt Forestilling om den der omhandlede Forretningsførelse i Communerne udenfor Kjøbenhavn, at vi kunne skjønde, hvorvidt en saadan Ordning lader sig gennemføre, med hvilke Byrder den vil være forbunden for Communerne og for Anstalten selv (med Hensyn til Correspondance og Mellemregning), og hvorvidt den vil være betryggende for Anstalten. For at dømme herom maa man vide, hvilken Besøielse Forretningsførerne i Communerne skulle have til at forpligte Anstalten (ved Antagelse til Forsikring, ved Betalingsudsættelser o. s. v.), hvilke Bøger de skulle føre og i hvilken Form, hvilke Indberetninger og Oplysninger de skulle indsende (s. Ex. til Legitimation af Udbetalinger til Interessenter),